

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/928/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312210406
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6312210406.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., IČO: 45 535 108, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi Petrovi T., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA občianske združenie, IČO: 42 305 675, so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen, zast. advokátom JUDr. Viliamom Glézlom, so sídlom Nemčianska 25, Banská Bystrica, o zaplatenie 248,95 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Brezne zo dňa 13. 06. 2014, č. k. 6C/118/2013 - 79, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu JUDr. Viliama Glézla, na účet vedený vo J. banka, a.s. pobočka zahraničnej banky, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXXXXX.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd v časti zmluvnej pokuty 248,95 eur a príslušného úroku z omeškania návrh zamietol. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ žiada zaplatenie zmluvnej pokuty a príslušenstva na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky (§ 53a Občianskeho zákonníka). O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., zásady úspechu vo veci. V konaní bol úspešný odporca, avšak náhradu trov neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a žiadne trovy mu ani nevznikli, preto mu súd náhradu trov nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane úspešného odporcu (do konania vstúpil dňa 04. 04. 2013), zastúpenému advokátom JUDr. Viliamom Glézlom, súd priznal trovy v ním uplatnenej výške 91,23 eur, keď mal zato, že sú vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov.

Proti rozsudku podal navrhovateľ odvolanie proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Rozsudok v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,19 eur.

Namietal, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, jeho hlavou náplňou činnosti je kolektívna ochrana spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. Navrhovateľ zastáva názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Z ust. § 93 ods. 2 O. s. p. ako aj ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že úmyslom zákonodarcu

bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné.

Navrhovateľ nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práva ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Žalovanému poskytol pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia.

Prvostupňový súd nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania. Nejedná sa o účelne vynaložené trovy. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľou odporcu. Vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiada návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Poukazuje iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Z ust. § 93 O. s. p. nemožno vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka - podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať (viď. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/212 zo dňa 05. 02. 2013).

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník. Rozsudok v napadnutej časti navrhol potvrdiť a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Uviedol, že O. s. p. nevyklučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom, právo na právne zastúpenie je garantované aj Ústavou SR. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka (spotrebiteľského združenia - právnickej osoby) advokátom jasne deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C-279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

Úkony, ktoré vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v konaní vykonal možno považovať za účelné z hľadiska toho, že ich vynaložením vedľajší účastník sledoval a priamo realizoval ochranu práv odporcu proti uplatňovanému nároku navrhovateľa. Práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal na charakter zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, a ktorého závery boli prenesené do odôvodnenia rozsudku okresného súdu, bolo dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu.

Odporca zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.. V ostatnej časti rozsudok nie je dotknutý.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vo výroku správne a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje.

Neobstojí námietka navrhovateľa, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom vysloví súhlas. Ust. § 93 O. s. p. totiž vstup vedľajšieho účastníka nepodmieňuje súhlasom účastníka so vstupom, ale len súhlasom

s úkonmi vedľajšieho účastníka. Je však pravdou, že účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby na jeho strane sa zúčastnil konania vedľajší účastník.

V zmysle novely zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku vykonanú zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorá zaviedla kategóriu vedľajších účastníkov na základe zákonného splnomocnenia, legitimácia pre vstup vedľajšieho účastníka do konania vyplýva priamo zo zákona. Cieľom § 93 ods. 2 O. s. p. je rozšírenie ochrany práv v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú o to záujem, vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne. Pre vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nevyžaduje súhlas dotknutého účastníka. Z platnej právnej úpravy nevyplýva, že by účastník, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, musel s týmto vstupom vyslovene vyjadriť súhlas, ale naopak, tomuto účastníkovi § 93 ods. 3 O. s. p. umožňuje vzniesť proti takémuto vstupu námietky a tým účasti vedľajšieho účastníka zabrániť.

Vedľajší účastník HLAS SPOTREBITEĽA občianske združenie, so sídlom vo Zvolene je nepochybne takouto organizáciou a keďže do konania vstúpila z vlastného podnetu (ods. 3), súd rozhoduje o jeho neprípustnosti iba v prípade námietky, teda o návrhu. V danom prípade takýto návrh zo strany odporcu nebol podaný, a nebol podaný ani zo strany navrhovateľa.

Navrhovateľ nesprávnym spôsobom interpretuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/188/2012, keď nevenuje náležitú pozornosť práve rozdielnosti v právnej úprave a terminologickým pojmom, že treba rozlišovať vstup do konania a súhlas s úkonmi vedľajšieho účastníka. Práve zo samotného rozhodnutia 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 vyplýva, že vedľajší účastník nemôže do konania vstúpiť proti vôli hlavného účastníka, pričom vedľajší účastník musí s úkonmi vedľajšieho účastníka vždy vysloviť súhlas. Z kontextu obsahu celého rozhodnutia je nepochybné, že rozhodnutie najvyššieho súdu bližšie vykladá povinnosť súdu skúmať úkon vedľajšieho účastníka vo vzťahu k § 93 ods. 4 a neopiera vstup vedľajšieho účastníka do konania o vyslovenie súhlasu hlavného účastníka.

Navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, poukazujúc na to, že takéto trovy nie sú účelné. Takýto názor je v rozpore s ustanoveniami článku 47 ods. 2 Ústavy SR a § 18, § 24, § 25 ods. 1 O. s. p. , z ktorých vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Odvolateľ si tak protirečí, keď toto ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc nepopiera, ale na druhej strane spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky.

Ak by súd prijal záver navrhovateľa, musel by si taktiež položiť otázku, či je nutné, aby vo všetkých sporoch navrhovateľ sa nechal zastupovať advokátom.

Pokiaľ platí, že ak vedľajší účastník má rovnaké práva ako hlavný účastník, potom ak hlavný účastník má právo zvoliť si advokáta a vznikne mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, má potom aj vedľajší účastník konajúci v zastúpení advokátom právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní použil správne ustanovenie o trovách konania, vo veci aplikoval § 142 ods. 1 O. s. p.. V rozhodovanom prípade bol nárok na náhradu daný týmto ustanovením, podľa zásady úspechu účastníkov vo veci.

Niet žiaden dôvod preto, aby v danom prípade neúspech navrhovateľa v konaní, znášal spotrebiteľ (odporca) ako úspešná strana.

Z hľadiska prisúdenej výšky trov sa prvostupňový súd riadil a aplikoval ust. vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pritom vychádzal z obsahu (zo skutkových okolností) súdneho spisu. Prisúdenú výšku trov odvolateľ ani nenamieta.

Navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne iné, nové skutočnosti, než ktoré boli známe súdu prvého stupňa v čase jeho rozhodovania, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia prvostupňového súdu o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a ust. § 142 ods. 1 O. s. p. (zásady úspechu vo veci) v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s. p. .

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu. Náhradu trov právneho zastúpenia súd priznal podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom v zmysle § 9 ods. 1 za základ sadzby tarifnej odmeny súd stanovil odmenu z hodnoty veci a druhu veci, ktorá bola predmetom odvolacieho konania. Predmetom odvolacieho konania, ale nebola suma o zaplatenie 248,95 eur (bez príslušenstva), ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal len nárokom na náhradu trov a jeho výšku, čomu má zodpovedať aj jeho odmena (NS ČR 2/1996). Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 91,23 eur priznaných trov, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 cit. vyhlášky je odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 eur a v súlade s ust. § 16 ods. 3 režijný paušál vo výške 8,04 eur. Advokát uplatnil a vyčíslil náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 16,34 eur (odmena v 1 8,30 eur + režijný paušál 8,04 eur), odvolací súd mu priznal náhradu trov vo výške 16,34 eur.

Iný názor pri výpočte odmeny za právne zastúpenie v odvolacom konaní v prípade, ak odvolanie bolo podané len do trov konania, odvolací súd zastáva s prihliadnutím na principiálnu zásadu, že vo všetkých prípadoch súd rozhoduje rovnako, pričom vyššie uvedenú úvahu odôvodňuje tým, že v súdnej praxi nastali prípady, keď predmetom konania vo veci samej boli vysoké hodnoty, a predmetom odvolania sa stali len trovy konania vo vzťahu k nesprávnemu výpočtu, ktorý predstavoval rádovo sumy do 10 eur. V takom prípade by mohla nastať situácia, kedy odmena za právne zastúpenie v prípade rozhodovania o trovách konania by bola nepomerne vysoká a neodôvodnená.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.